

(466) “घुण भ्रमणे” (I-भ्वादि:-437. अक. सेट्. आत्म.)

‘भूवाद्योर्घुणिघूर्ण्योः स्तां घोणते घूर्णते शपि।

भ्रमणेऽल तुदाद्योः शे स्यातां घुणति घूर्णति ॥’ (श्लो. 91) इति देवः।

घोणकः-णिका, घोणकः-णिका, ¹जुघुणिषकः-जुघोणिषकः-षिका,
जोघुणकः-णिका ;

घोणिता-त्री, घोणयिता-त्री, जुघुणिषिता-जुघोणिषिता-त्री, जोघुणिता-त्री ;

— घोणयन्-न्ती, घोणयिष्यन्-न्ती-ती ; —

घोणमानः, घोणयमानः, जुघुणिषमाणः-जुघोणिषमाणः, जोघुण्यमानः ;

घोणिष्यमाणः, घोणयिष्यमाणः, जुघुणिषिष्यमाणः-जुघोणिषिष्यमाणः,

जोघुणिष्यमाणः ;

सङ्घुण्-संघुणौ-संघुणः ; —

घुणितम्-तः, घोणितः, जुघुणिषितः-जुघोणिषितः, जोघुणितः-तवान् ;

²घुणः, ³घोणः-घोणा, घोणः, जुघुणिषुः-जुघोणिषुः, जोघुणः ;

घोणितव्यम्, घोणयितव्यम्, जुघुणिषितव्यम्-जुघोणिषितव्यम्,

जोघुणितव्यम् ;

घोणनीयम्, घोणनीयम्, जुघुणिषणीयम्-जुघोणिषणीयम्. जोघुणनीयम् ;

घोण्यम्, घोण्यम्, जुघुणिष्यम्-जुघोणिष्यम्, जोघुण्यम् ;

ईषद्घोणः-दुर्वोणः-सुघोणः ; — —

घुण्यमानः, घोण्यमानः, जुघुणिष्यमाणः-जुघोणिष्यमाणः, जोघुण्यमानः ;

1. ‘रलो व्युपधाद्बलादेः संश्च’ (1-2-26) इति सनः कित्त्वविकल्पः । कित्त्वाभावपक्षे गुणः । कित्त्वपक्षे गुणो न । एवं क्त्वाप्रत्ययेऽपि रूपद्वयं बोध्यम् ।

2. ‘इगुपघज्ञा—’ (3-1-135) इति कर्तरि कः प्रत्ययः । घुणः=कीटविशेषः । ‘घुणाक्षरन्यायः’ इति प्रसिद्धिः ।

3. क्रोडादिगणे (4-1-56) निपातनात् पचाद्यचि, गुणः, जीष्निषेधश्च इति मा. धा. वृत्तौ ।